

**LISINSKI
SUBOTOM
SVIJET NA
DLANU**
23/24

Subota, 16. ožujka 2024. u 19:30

SIMFONIJSKI ORKESTAR GRADA BIRMINGHAMA

KAZUKI YAMADA, dirigent

ALICE SARA OTT, glasovir

 LISINSKI

William Walton
Preludij i fuga *Spitfire*

Ludwig van Beethoven
Treći koncert za glasovir i orkestar u c-molu, op. 37

Allegro con brio

Largo

Rondo: Allegro

***

Edward Elgar
Enigma varijacije na izvornu temu, op. 36

Tema (Enigma)

I. (C.A.E.)

II. (H.D.S-P.)

III. (R.B.T.)

IV. (W.M.B.)

V. (R.P.A.)

VI. (Ysobel)

VII. (Troyte)

VIII. (W.N.)

IX. (Nimrod)

X. Intermezzo (Dorabella)

XI. (G.R.S.)

XII. (B.G.N.)

XIII. Romanza (***)

XIV. Finale (E.D.U.)

Koncert se održava u sklopu turneje Koncertne direkcije *Schmid* (Konzertdirektion *Schmid*).

Nakon koncerta s umjetnicima razgovara Iva Lovrec Štefanović.

LISINSKI
SUBOTOM
SVIJET NA
DLANU

23/24

4

SIMFONIJSKI ORKESTAR GRADA BIRMINGHAMA

Simfonijski orkestar grada Birminghama (City of Birmingham Symphony Orchestra) ugledan je i važan ansambl, uvršten među najbolje na svijetu. Okuplja 90 odličnih glazbenika koje predvodi šef dirigent i umjetnički savjetnik Kazuki Yamada. Ponos je grada Birminghama koji stvara uzbudljiva glazbena iskustva za građane Birminghama, za regiju Zapadni Midlands, ali i mnogo šire od toga.

Orkestar, koji svoj dom ima u Simfonijskoj dvorani, održava više od 150 koncerata godišnje u svojem gradu, u Ujedinjenom Kraljevstvu, ali i na brojnim turnejama, svirajući djela u rasponu od klasike do suvremenih partitura, od filmskih zvukopisa do simfonija. Uz posebne programe posvećene zajednici i odgoju publike, uz ansamble zbora i orkestra mladih, Orkestar je uključen u svaki aspekt glazbenoga života u Midlandsu; i tako je već više od stotinu godina.

Stoljetna tradicija počela je prvim simfonijskim koncertom 1920. godine, koji je dirigentski vodio Sir Edward Elgar. I otada, i tijekom rata, recesije, društvenih promjena i građanskih obnova, Simfonijski orkestar grada Birminghama ponosno gradi svoj ugled, kojem su pridonijeli i šefovi dirigenti, među kojima su bili Adrian Boult, George Weldon, Andrej Panufnik i Louis Frémaux. No otkriće mladoga britanskog dirigenta Simona Rattlea 1980. otvorilo je Orkestru međunarodnu slavu i pokazalo kako umjetnost može dati novi smjer cijelome gradu.

Nakon Sir Simona Rattlea, njegovi nasljednici bili su Sakari Oramo i Andris Nelsons, koji su uspješno nastavili graditi svjetsku razinu Orkestra, učvrstivši njegovu poziciju među najboljima. Dinamično vodstvo preuzela je potom mlada litavska dirigentica Mirga Gražinytė-Tyla. U travnju 2023. godine dužnost šefa dirigenta i umjetničkoga savjetnika Orkestra preuzima japanski dirigent Kazuki Yamada, nastavljajući slavnu tradiciju koncertnoga života Orkestra i grada Birminghama, uz nastupe na turnejama.

LISINSKI
SUBOTOM
SVIJET NA
DLANU

23/24

5

Fotografija: Zuzanna Specjal

KAZUKI YAMADA

„Yamada vodi svoj orkestar moćnom prisutnošću – strastven je i entuzijastičan, povremeno gotovo pleše dok dirigira, pun energije izvlači sve do zadnjeg djelića predanosti i žara svojih glazbenika.“ (Kevin Stanley, *LeftLion*)

Kazuki Yamada je šef dirigent i umjetnički savjetnik Simfonijskoga orkestra grada Birminghama od travnja 2023. godine. Uz te obveze i dužnosti, također je umjetnički i glazbeni ravnatelj Filharmonijskoga orkestra iz Monte Carla, čime je još i prije uspostavio poveznicu između tih dvaju gradova i orkestara u izvedbama sa Zborom Simfonijskoga orkestra grada Birminghama (prije Mendelssohnov oratorij *Ilija*, Orffova kantata *Carmina Burana*, a u ovoj sezoni Verdijev *Rekvijem* i Mahlerova *Druga simfonija*).

Važnost i značenje onoga što Yamada zove *japanskim osjećajem* klasične glazbe svakako je potaknuto njegovim usavršavanjem uz velikoga maestra Seijija Ozawu. Rođen 1979. u Kanagawi u Japanu, Yamada održava veze s orkestrima u domovini: nastupa uz Simfonijski orkestar NHK, ali je i na poziciji prvoga gostujućeg dirigenta Simfonijskoga orkestra Yomiuri Nippon. Ubrzo nakon preuzimanja vodeće pozicije u Birminghamu, Yamada je prošloga ljeta održao niz koncerata s Orkestrom po Japanu, a ove će godine u Japan povesti Filharmonijski orkestar iz Monte Carla.

Kazuki Yamada njeguje strastven i intenzivan pristup dirigiranju, bez obzira na to je li riječ o koncertnom, opernom ili zborskom dirigiranju. Aktualnu sezonu počeo je nastupom Simfonijskoga orkestra grada Birminghama na festivalu BBC Proms, a ubrzo je debitirao uz Bostonski simfonijski orkestar na festivalu u Tanglewoodu. Turneje po Europi s Orkestrom iz Birminghama raspoređene su u jesen 2023. te u proljeće 2024., kad je u raspored uključen i nastup u Zagrebu. Yamada nastavlja redovito nastupati s orkestrima kao što su Orkestar nacionalne akademije Sveta Cecilija, Nacionalni orkestar Capitole iz Toulusea i Orkestar Francuskoga radija, a počinje suradnje i nastupe s orkestrima u Berlinu (Njemački simfonijski orkestar), Filharmonijom iz Osla, Čikaškim simfonijskim orkestrom te Španjolskim nacionalnim orkestrom.

Nastupi s orkestrima uključuju suradnje s vrhunskim solistima, kao što su Emanuel Ax, Leif Ove Andsnes, Seong-Jin Cho, Isabelle Faust, Martin Helmchen, Nobuko Imai, Lucas i Arthur Jussen, Alexander Kantorow, Jevgenij Kisin, Maria João Pires, Baiba Skride, Fazil Say, Arabella Steinbacher, Jean-Yves Thibaudet, Krystian Zimerman i Frank Peter Zimmermann.

Yamada vrlo rado prihvaća i prilike da educira, pa je redoviti gostujući umjetnik na Međunarodnoj akademiji *Seiji Ozawa* u Švicarskoj, a s matičnim orkestrom posebnu pozornost posvećuje programima poticanja nove publike. „Publika je uvijek uključena u stvaranje glazbe – kao dirigent, ja trebam publiku jednako kao i glazbenike“, kaže maestro.

Kazuki Yamada studirao je na Sveučilištu za umjetnosti u Tokiju, gdje se zaljubio u repertoar Mozartove glazbe i ruskog romantizma. Međunarodnu pozornost privukao je prvom nagradom na natjecanju mladih dirigenata u Besançonu 2009. godine.

ALICE SARA OTT

„Njezina je tehnika zadivljujuća, njezin ton čudesno raznolik, njezin ton čudesno variran, od kristalne čistoće do moćno sirovog, a energija koja pokreće njezino sviranje djeluje nezaustavljajuće.“ (Andrew Clements, *The Guardian*)

Jedna od najkreativnijih umjetnica u svijetu klasične glazbe, njemačko-japanska pijanistica **Alice Sara Ott** u ovoj je sezoni rezidencijalna glazbenica u London Southbank Centru i na Francuskome radiju. Praizvela je novi klavirski koncert koji je za nju napisao američki skladatelj Bryce Dessner. Svoj projekt *Echoes Of Life* (Odjeci života) predstavlja na turneji po Aziji, a izdavač Deutsche Grammophon, čija je ekskluzivna interpretkinja, objavljuje još dva njezina albuma.

U ovoj sezoni ostvarila je turneju s Londonskim simfonijskim orkestrom i dirigentom Sir Antoniom Pappanom, a upravo je na turneji uz Simfonijski orkestar grada Birminghama i dirigenta Kazukija Yamadu. Očekuje ju debi uz Njujoršku filharmoniju s kojom će svirati Ravelov Koncert u G-duru, pod ravnanjem američke dirigentice Karine Canellakis. Novi Koncert za klavir Bryce Dessnera, koji je američki skladatelj njoj posvetio, praizvela je uz Tonhalle orkestar u Zürichu i dirigenta Kenta Nagana. Nakon već ostvarenih izvedbi uz Londonsku filharmoniju i Filharmonijski orkestar Francuskoga radija, još će ga svirati uz Simfonijski orkestar iz Cincinnatija, Minhensku filharmoniju i Njemački simfonijski orkestar iz Berlina.

Ove sezone objavljen je album *Echoes Of Life Deluxe*, nastavak albuma *Echoes Of Life*, izuzetno uspješnog, već desetog albuma za Deutsche Grammophon. A novi projekt Beethovenove glazbe uz dirigenticu Karinu Canellakis i Nizozemsku radijsku filharmoniju donio joj je i suradnju s aplikacijom Apple Music Classical.

Album, odnosno projekt *Echoes Of Life* Alice Sara Ott predstavila je na turneji po Kini, Hong Kongu i Japanu, a očekuje ju i nastup s tim programom u Dubaiju. *Echoes Of Life* je program koji je osmišljen oko Chopinovih preludija uz svojevrсна *intermezza* glazbe našega vremena, kao što su skladbe Takemitsua, Pärta, Ligetija, ali i same Ott. U koncertnoj izvedbi umjetnica ga donosi u vrlo originalnoj i uzbudljivoj suradnji s arhitektom Hakanom Demirelom. Digitalna videoinstalacija koja prati taj recital vodi publiku na virtualno putovanje, oblikujući jedinstven koncertni doživljaj. Albumi koje je snimila imaju već više od 370 milijuna *streamova*.

Alice Sara Ott nastupala je kao pijanistica pod ravnanjem najuglednijih dirigenata (Gustavo Dudamel, Paavo Järvi, Sir Antonio Pappano, Juri Temirkanov, Lorin Maazel, Vladimir Aškenazi, Sakari Oramo, Myung-Whun Chung), ali i uz vodeće orkestre (Berlinska filharmonija, Londonski simfonijski orkestar, Filharmonija iz Los Angelesa, Minhenska filharmonija, Bergenska filharmonija, Čikaški simfonijski orkestar i Bečki simfoničari).

Alice Sara Ott rođena je u Münchenu 1988. godine. Još kao dijete shvatila je da se želi baviti glazbom; počela je učiti klavir s četiri godine, a već je s pet godina dosegla finale natjecanja u rodnome gradu, gdje je sa šest godina svirala pred punim gledalištem poznate dvorane Hercules. S dvanaest godina upisala se na glasoviti Mozarteum u Salzburgu. Osvajala je nagrade na važnim natjecanjima, a za nas je zanimljivo da je osvojila i prvu nagradu na EPTA natjecanju u Osijeku 2005., baš kao i njezina mlađa sestra Mona Asuka Ott, dakako svaka u svojoj kategoriji.

Fotografija: Pascal Albandopulos

„Posebna vrsta kozmopolitkog modernog romantizma, artikulirana tehničkim majstorstvom – ostaje privlačna, ali ju je nemoguće svrstati u pretince.“ (glazbeni kritičar Malcolm Hayes)

Fotografija: Wikimedia / Bassano Ltd

Posebno poznat po svojem orkestralnom opusu, Sir **William Walton** (1902. – 1983.) u engleskome glazbenom svijetu prisutan je već svojim ranim opusom i, uz Michaela Tippetta (1905. – 1998.) i Benjamina Brittena (1913. – 1976.), predvodnik je novoga naraštaja britanskih skladatelja 20. stoljeća.

Budući da je odrastao u glazbeničkoj obitelji (otac je bio zborovođa, a majka pjevačica), i sam je počeo rano pjevati u zboru te je pohađao zborsku školu u Oxfordu, a svirao je i violinu i klavir. Iako nikad nije dovršio akademsko glazbeno obrazovanje, njegov je izraziti talent (zamijećen vrlo rano) upijao utjecaje i znanja iz krugova u kojima se rado kretao (zahvaljujući umjetničkoj obitelji Sitwell) pa se smatra da je učio i od Ernesta Ansermeta i Ferruccia Busonija. Skladati je počeo sa šesnaest godina, i to Klavirski kvartet koji je poslije dovršio i predstavio u Salzburgu 1923. na festivalu Međunarodnoga društva za suvremenu glazbu (ISCM). Važan je njegov Koncert za violu i orkestar koji je 1929. prouzvao Paul Hindemith, a skladatelji su se upoznali upravo na spomenutom festivalu u Salzburgu (poslije je Walton posvetio Hindemithu Varijacije – na njegovu temu). Nakon uspjeha s tim remek-djelom, svoju je poziciju utvrdio oratorijem *Baltazarova svečanost* i Prvom simfonijom, dok se kasnija cjelovečernja opera *Troilo i Kresida* uglavnom doživljavala kao staromodna.

Pisao je glazbu za filmove i u tome je bio vrlo uspješan. Samo 1942. godine snimljena su četiri filma s njegovom glazbom. Upravo je iz crno-bijeloga filma *The First of the Few* (Prvi od nekolicine) njegovo djelo **Preludij i fuga u c-molu** *Spitfire*. Film je režirao Leslie Howard, koji je u filmu odigrao i glavnu ulogu projektanta britanskoga ratnog zrakoplova *Spitfire* R. J. Mitchella. Preludij donosi uvodnu temu filma, dok se u dijelu fuge iznose teme sklapanja i montaže zrakoplova. Samostalno je ta skladba doživjela prouzvedbu 1943., a Liverpulskom filharmonijom dirigirao je sam Walton. „Sjajna orkestracija, odvažne melodije i uzbuđljiva atmosfera – to je jedno od Waltonovih djela koja će uvijek imati svoje mjesto na koncertima“, navodi se u jednom prikazu.

William Walton postao je vitez 1951., a 1967. primio je od britanske kraljice orden za zasluge (OM). Godine 1948. bio je izaslanik na konferenciji o izvođačkim pravima u Argentini i ondje je upoznao 24 godine mlađu Susanu Gil Passo, kojom se oženio. Nakon povratka u Europu živjeli su na otoku Ishia (kod Napulja) gdje je Walton preminuo nadomak 81. rođendanu.

Susana Walton ondje je uredila jedan od najljepših vrtova u Italiji, i u njemu je Walton pokopan.

Dvije njegove skladbe, *Crown Imperial* (Carska kruna) i *Te Deum*, naručene za krunidbe Georgea VI. i Elizabete II., ponovno su se čule 2023. godine na krunidbi Charlesa III.

„Beethoven je posebnost u povijesti umjetnosti – fenomen zasljepljujuće i uznemirujuće snage.“ (glazbeni kritičar Alex Ross)

Nijedan skladatelj nije imao tako dubok i neprekidan utjecaj na sve naraštaje – od suvremenika i neposredno mlađih pa sve do danas – kao **Ludwig van Beethoven** (1770. – 1827.). Veliku 250. obljetnicu njegova rođenja zasjenila je svjetska pandemija, ali je ipak iznjedrila veći broj knjiga, napisa, izvedbi, snimki i promišljanja o gigantu glazbe čija je povijesna uloga, posebice u instrumentalnoj glazbi, neprijeporna.

Fotografija: Wikimedia / Joseph Karl

„Bonski majstor“ razvio je svoj raskošni talent u Beču, u koji je došao učiti kod Haydna. Ondje je (nakon uspješnih koncertnih turneja u Pragu, Berlinu, Leipzigu i Dresdenu i tiskanja partitura), na prijelazu 18. u 19. stoljeće, u uistinu junačkom razdoblju, skladao neka od najvažnijih djela – od klavirske sonate op. 13 *Patetične* do gudačkih kvarteta op. 18 i tri klavirska koncerta. Usporedno nastaju i prve tri simfonije te klavirske sonate. Počinju problemi s gubitkom sluha, a početak 19. stoljeća uz ‘novi put’ u skladanju djelomično se odražava na klavirska djela i Treću simfoniju u Es-duru *Eroicu*. Razdoblje koje neki nazivaju „junačkim dobom“ počinje skladanjem simfonija (od treće do osme), klavirskim koncertima (od trećeg do petog), violinskog koncerta, trostrukog koncerta te gudačkih kvarteta, klavirskih sonata (među kojima su *Waldstein* i *Appassionata*), Mise u C-duru i opere *Fidelio*. No Beethoven ne zadivljuje Beč samo svojim skladanjem, nego i odličnim nastupima u kojima je razvidno njegovo pijanističko umijeće.

I dok se Carl Czerny divio Beethovenovu nastupu u kojem je svirao vlastita djela, „nezamislivo teška i grandiozna, iskazujući efekte na klaviru kakve ne možemo ni sanjati“, Beethoven je opetovano slušao 24. Mozartov Klavirski koncert u c-molu. Svojem je učeniku povjerio: „Ovakom nitko od nas nikad neće moći.“ No upravo su klavirski koncerti najživlji trag Beethovenove duše i čovječnosti. To svakako dokazuju srednji stavci Prvoga ili Trećega klavirskog koncerta, čija ljepota i elegancija istinski potvrđuje Beethovenov status umjetnika koji je ubrzao tempo promjena

stilskih formacija u klasičnoj glazbi, otvoreno prigrnjujući romantizam koji je tek stizao. Pa ipak, mnogi se analitičari slažu da je upravo na mnoge načine **Treći klavirski koncert u c-molu, op. 37** Beethovenov *hommage* Mozartu, odnosno njegovu 24. koncertu za klavir u istome tonalitetu koji ga je bio oduševio i na neki način izazvao. Praizvedba Trećega klavirskog koncerta upriličena je na koncertu u travnju 1803. koji je Beethoven osmislio za Theater an der Wien. Na programu je bila i Druga simfonija i oratorij *Krist na Maslinskoj gori* te ponovljena izvedba Prve simfonije. Solističku je dionicu u klavirskom koncertu sam svirao, uglavnom napamet, jer (kažu) nije stigao još i prepisati klavirsku dionicu, dok u zapisima njegova učenika Ignaza von Seyfrieda (koji je okretao note) piše da rukopis jednostavno nije bio dovršen, odnosno ispisan. Tek je dovršen godinu dana poslije, u novoj izvedbi Beethovenova drugog učenika Ferdinanda Riesa. Koncert je objavljen 1804. s posvetom princu Louisu Ferdinandu Pruskom.

I dok se analitičari Beethovenova Trećega klavirskog koncerta uglavnom bave poveznicama sa spomenutim Mozartovim Klavirskim koncertom u c-molu KV 491., sasvim je sigurno da je svaki taj detalj Beethoven maestralno ugradio u vlastito zdanje, od fragmenata Mozartove teme do prizivanja mozartovskog stila u *arpeggima*. Ipak, vatreni c-mol otvara klavirskoj dionici najčišću i istinski beethovenovsku dramu. Drugi stavak oaza je mirnoće obgrljena potresnim vanjskim stavcima; taj raspjevani iskaz klavirske melodije smatra se najnježnijim iskazom koji je Beethoven skladao. Finalni rondo okretan je i pun različitih trikova genijalnog Beethovena, u posve oprečnome ritmu i raspoloženju, sve do blistavosti.

„Vjerujem da glazba ima moć zbližavati ljude, iscijeliti ih i nadahnuti.“
(Edward Elgar)

Engleski skladatelj Sir **Edward Elgar** (1857. – 1934.) najpoznatiji je upravo po *Enigma varijacijama*, *Svečanim i prigodnim koračnicama*, koncertima za violinu i violončelo te dvjema simfonijama. Rođen je u obitelji crkvenoga orguljaša, ali je, iako ga je otac učio violinu, orgulje i klavir, u glazbi bio uglavnom samouk. No već je sa šesnaest godina postao slobodni glazbenik i zapravo nikad nije bio stalno zaposlen. Djelovao je kao dirigent, glazbenik interpret i skladatelj, životareći dok se nije oženio Caroline Alice Roberts, imućnom spisateljicom. Deset godina poslije, 1899., u jednoj kućnoj prigodi ona ga je upitala koju melodiju svira na klaviru, a njihove duhovite asocijacije i povezivanja pojedinih melodija s njihovim poznanicima, razbuktale su maštu i tako su nastale varijacije op. 36, poznate kao *Enigma varijacije*.

Fotografija: Wikimedia

Uz to najpoznatije djelo, Elgar je prepoznatljiv i po *Svečanim i prigodnim koračnicama*, poglavito onoj *Zemlja nade i slave*, koja se smatra neslužbenom himnom Britanskoga Carstva, a nezaobilazna je na završnom koncertu prestižnoga festivala BBC Proms.

Još jedno Elgarovo remek-djelo svakako je oratorij *Geroncijev san*, nastao na samom početku 20. stoljeća u glazbenoj teksturi koja podsjeća na Wagnerove opere. Međutim, praizvedba u Birminghamu nije postigla uspjeh. Djelo je tek nakon pohvala u Njemačkoj steklo i naklonost Britanaca. Elgarov Koncert za violončelo, op. 85 iz 1919. izražava dubok osjećaj tuge i slutećega gubitka zbog teške bolesti ljubljene supruge, koja je preminula iduće godine.

Posveta prijateljima koji su opisani u varijacijama, poput glazbenih skica svakoga od bliskih poznanika, ali i supruge Caroline Alice, te prijatelja i nakladnika Augusta Jaegera, naposljetku i samog skladatelja, svakako je intrigantna priča vezana uz najpoznatije Elgarovo djelo. Iako je enigma upravo podrijetlo teme koja je u tim skicama, odnosno varijacijama provedena, zanimljivo je što je 1911. Elgar zabilježio za jednu izvedbu o toj megapopularnoj skladbi: „Ovo djelo započeto u duhu šale i humora, a nastavljeno vrlo ozbiljno, donosi skice skladateljevih prijatelja. Može se shvatiti da te osobe komentiraju ili promišljaju izvornu temu i svatko od njih pokušava razriješiti enigmu, pa se zato tema i tako zove. Skice nisu portreti u pravom smislu, nego svaka varijacija donosi prepoznatljiv pojam ili zamisao na osnovi nekih osobnih pojedinosti ili čak dogodovština koje zna samo dvoje ljudi. Eto, to je temelj skladbe, ali se ona može slušati i jednostavno kao glazba, bez ikakvih izvanjskih primisli ili sadržaja.“

Neki analitičari djelo sagledavaju ne samo kao niz varijacija, koje je vrlo jednostavno pratiti, nego kao minijaturnu simfoniju u kojoj prvi stavak donosi varijacije I. – VII., potom polagani stavak VII. – XIII. bude prekinut delikatnim *Intermezzom* (X); posljednja je varijacija, ujedno posvećena samome Elgaru, *Finale*. U svakom slučaju, najpoznatija varijacija svakako je kulturni *Nimrod* (IX.), posvećena prijatelju izdavaču Augustu Jaegeru i njihovim razgovorima o Beethovenu. Tema je zapravo autoportret koji se u finalnoj varijaciji (*E.D.U.*, kako ga je supruga zvala) sjajno transformira. *Caroline Alice Elgar* je prva skicirana varijacija; nadalje se izmjenjuju Elgarovi bliski prijatelji. Zanimljivo je da je na kraju partiture Elgar zabilježio citat iz Tassova *Oslobođenog Jeruzalema*: „Bramo assai, poco spero, nulla chieggio.“ („Čeznem za mnogim, nadam se malome, ne tražim ništa.“)

Lisinski i Zagrebačka filharmonija predstavljaju

ZAGREBAČKO GLAZBENO PROLJEĆE

25. – 28. travnja 2024.

ORGULJE – KRALJICA INSTRUMENATA

ČETVRTAK, 25. travnja 2024.

11:00, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
Koncertna dvorana *Blagoje Bersa* / Dvorana *Václav Huml*
PREDSTAVLJANJE ORGULJA MUZIČKE AKADEMIJE SVEUČILIŠTA U ZAGREBU
studenti Muzičke akademije

19:00, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
Koncertna dvorana *Blagoje Bersa*
LASCIASTEMI MORIRE CANTARE
Vokalni i Barokni ansambl
Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
Tomislav Fačini, dirigent

PETAK, 26. travnja 2024.

17:00, Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog, Velika dvorana
ORGULJAŠKI MARATON
Ante Knešaurek, Alen Kopunović Legetin, Tea Kulaš, Mirta Kudrna, Katarina Lamotte,
Pavao Mašić, Ljerkica Očić, Elizabeta Zalović, Orguljaški duo *Quattro obbligato*

21:00, Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog, Velika dvorana
KINO UZ ORGULJE
Baptiste-Florian Marle-Ouvrard, orgulje
projekcija filma *Nosferatu* (1922.)

SUBOTA, 27. travnja 2024.

11:00, Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog, Mala dvorana
INTERAKTIVNA RADIONICA I PREZENTACIJA ORGULJA ZA DJECU I MLADE NA
PRIMJERU *KARNEVALA ŽIVOTINJA CAMILLEA SAINT-SAËNSA*
Ursa Ljuban, voditeljica radionice i orguljašica

19:30, Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog, Velika dvorana
METAMORFOZE
Zagrebački solisti
Julian Steckel, violončelo
Krešimir Klarić, orgulje

NEDJELJA, 28. travnja 2024.

16:00, Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog, Velika dvorana
INTERAKTIVNO PREDSTAVLJANJE ORGULJA KONCERTNE DVORANE
VATROSLAVA LISINSKOG
Tomislav Heferer, moderator

19:30, Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog, Velika dvorana
MEMENTO!...
50 GODINA ORGULJA DVORANE LISINSKI
Zagrebačka filharmonija
Dawid Runtz, dirigent
Vincent Dubois, orgulje

50
LISINSKI
1973.-2023.

